

Septintą kartą Dakaro ralyje dalyvaujantis Benediktas Vanagas išpopuliarino frazę „Kiekvienam savas Dakaras“, reiškiančią kiekvieno žmogaus užsibrėžtą tikslą ir siekį jį įgyvendinti. Sportininkai Dakaro ralyje stengiasi kuo greičiau įveikti organizatorių jiems parengtus tūkstančius kilometrų greičio ruožų, mechanikai – automobilių suremontuoti taip, kad šis būtų kuo patikimesnis, žurnalistai – surinkti maksimaliai gerą informaciją ir kuo greičiau ją perduoti į Lietuvą.

Dakarą išgyvena ne tik šiuo metu Peru esantys žmonės, bet ir kiti, prisidedantys prie šio sporto. Pavyzdžiui, siuvėjos – didžiausių lietuviškų komandų aprangas Dakare parengia vienos įmonės specialistės, savo kruopščiu darbu užsitarnavusios lenktynininkų ir kitų komandų narių pagarbą.

Netrūksta specifinių dalykų

Ta įmonė – „Logotex“, dirbanti su daugeliu Lietuvos komandų nuo pat pirmojo jų starto Dakaro ralyje, taip pat ir su žurnalistų komanda „iGo2Dakar“. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad čia gali būti išskirtinio – kelių komandos partnerių logotipų prisiuvimas? Tačiau specifikos šiame darbe yra nemažai.

Įmonės specialistės pabrėžia, kad ant sportininkų kombinezonų etiketės prisiuvamos naudojant specialius nedegius siūlus – tai yra homologacijos reikalavimas aprangai. Žinoma, patekus į gaisrą siūlai ilgainiui supleškės, tačiau nedegi apranga sportininkui suteikia kelias papildomas sekundes, kurios yra itin svarbios norint kuo greičiau palikti automobilį.

Kartais kombinezonus tenka siūti išskirtinai rankomis – taip daroma norint išvengti specialaus apsauginio sluoksnio pažeidimų. Logotipų prisiuvimas prie kasdieninių marškinėlių ar striukių – jau lengvas darbas.

Siuvėjos geriausiai atsimena trejų metų senumo istoriją, kuomet B. Vanagas Dakarui paruošė Giedriaus Paulausko sukurtus stilizuotus kombinezonus. Prisiūti logotipus prie jų buvo itin sunku, tačiau galutinis rezultatas pavyko puikiai. Įmonės specialistės dar dabar didžiuojasi tokiu sudėtingu apsiuvimu.

Paskutinės minutės darbai

Dakaro ralio sportininkų aprangos apsiuvimas išsiskiria ne tik sudėtingumu, bet ir išskirtiniu tempu. Neretai viską daryti reikia paskutinę akimirką – „Logotex“ specialistės prisimena, jog prieš kelerius metus Antanas Juknevičius atvyko paskutiniu metu ir prašė apsiūti

marškinėlius. Vėliau, juos atsiėmęs, kone tiesiai į oro uostą išvažiavo. Panaši situacija nutiko ir Vaidotui Žalai – prieš kelerius metus jis, vos atsiėmęs marškinėlius, juos iškart apsivilko ir išlėkė į renginį, kuriame turėjo su jais pasirodyti.

Komandų rėmėjai neretai žinomi iš anksto, tačiau sportininkai neapsisprendžia dėl logotipų dydžio, pozicijos, todėl aprangų apsiuvimas vis nukeliamas. O gavusi vektorinį logotipo failą, drabužių apsiuvimo įmonės dizainerė jį dar turi perdirbti taip, kad jį būtų galima pridėti ant aprangos.

Vis tik būna ir išimčių – pavyzdžiui, A. Juknevičius šiam Dakarui pasiruošė labai anksti, jau spalio mėnesį visa apranga, marškinėliai, striukės ir kita atributika buvo apsiūta ir paruošta.

Siuvėjos teigia, kad lenktynininkai – griežti klientai. B. Vanagas viską matuoja preciziškai – jam svarbus kiekvienas milimetras. A. Juknevičiui tikslumas svarbus ne ką mažiau, o V. Žala labiau atsipalaidavęs. Kaip juokavo specialistės, turbūt dėl to, kad jis jaunesnis.

Autorius: „iGo2Dakar“

